

Arrest

nr. 187 895 van 1 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de minderheidsgroep Benadiri (> Bhandawow). U bent geboren in 1995 in Mogadishu, en verhuisde op jonge leeftijd naar Qoryole. U huwde op 12 december 2014. Uw echtgenote trok in bij u en uw familie. U werkte als landbouwer op de velden van uw familie.

In februari 2015 wordt u door Al Shabaab meegenomen uit de Koranschool. U werd geblinddoekt weggevoerd naar een plek ten zuiden van Qoryoley waar u preken moest aanhoren en mishandeld werd. Aanvankelijk weigert u met Al Shabaab samen te werken, maar na 5 dagen gevangenschap geeft

u toch toe. Diezelfde avond weet u te vluchten van Al Shabaab en gaat u naar Halane, waar u uw moeder kan contacteren. Uw moeder vertelt u dat uw broer gedood werd door Al Shabaab, waarna u besluit het land te verlaten.

Op 9 maart 2015 verlaat u Somalië. Via Ethiopië, Sudan, Libië, Italië en een onbekend land reist u naar België, waar u op 9 juni 2015 asiel aanvraagt.

In het kader van uw asielaanvraag legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld **u de rivier die langs de stad Qoryoley stroomt niet bij naam kent** (gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd naar de naam van deze rivier, verklaart u aanvankelijk dat **de rivier Qoryoley heet**, waarna u verklaart dat het **de rivier van Lower Shabelle genoemd wordt**. Nogmaals gevraagd of de rivier geen andere naam heeft dan Qoryoley, verklaart u geen andere naam meer te weten, en de enige naam die u zich nog herinnert is **Lower Shabelle-Qoryoley** (gehoorverslag CGVS, p. 7). Aangezien u spreekt over Lower Shabelle gevraagd of er een andere Shabelle is, verklaart u **aan te nemen dat er een Middle Shabelle en een Lower Shabelle zijn**, maar dat u het niet weet. Verder doorgevraagd naar wat u daarmee bedoelt, verklaart u dat de Middle Shabelle geen rivier is, maar dat u hoorde over een plaats die Middle Shabelle heet. Gevraagd wat u dan hoorde over die plaats, verklaart u dat u hoorde dat **Middle Shabelle een stad is**. Verder gevraagd of Lower Shabelle nog iets anders kan zijn dan een rivier, verklaart u **Lower Shabelle enkel te kennen als de rivier**. Aan het einde van het gehoor geconfronteerd met het feit dat u niet aannemelijk gemaakt had uit Qoryoley afkomstig te zijn, onder meer omdat u de naam van de rivier niet weet, verklaart u mensen te horen spreken over Lower Shabelle-rivier en dat er wel een andere naam kan zijn, maar dat u die zich niet meer herinnert (gehoorverslag CGVS, p. 28).

Het is echter niet aannemelijk dat u de naam van de rivier die langs uw stad stroomt niet meer zou kennen, te meer daar de provincies Lower Shabelle en Middle Shabelle hun naam danken aan deze rivier, kortweg Shabelle genaamd (zie informatie in uw dossier).

Gevraagd een beschrijving te geven van Qoryoley, stelt u merkwaardig genoeg meteen voor een plan van de stad te tekenen (gehoorverslag CGVS, p. 6). Doorheen de overige vragen over de beschrijving van uw beweerde stad, refereert u vervolgens meermaals naar de tekening die u maakte. Er dient te worden opgemerkt dat het uiterst merkwaardig is dat iemand die verklaarde nooit naar school te zijn gegaan, buiten de Koranschool (gehoorverslag CGVS, p. 13) en die ook in zijn dagdagelijkse activiteiten niet geconfronteerd werd met grondplannen, erin slaagt zelf een grondplan van zijn stad te tekenen en aan de hand daarvan zijn stad beschrijft. Dit gegeven is een ernstige aanwijzing dat uw kennis over Qoryoley ingestudeerd is.

Gevraagd naar de stad die het dichtst bij Qoryoley gelegen is, verklaart u dat dit Baidabo (of Baidoa) is (gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd hoe ver Baidabo van Qoryoley gelegen is, kan u daar geen antwoord op geven, want u verklaarde zelf niet buiten Qoryoley geweest te zijn. Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS ligt bijv. de stad Merka, aanzienlijk dichterbij Qoryoley dan Baidabo, zelfs de hoofdstad Mogadishu ligt dichterbij Qoryoley dan de stad Baidabo (informatie beschikbaar in uw dossier). **Het verschil in afstand met Qoryoley is zo groot, dat verwacht kan worden dat u weet dat de hoofdstad Mogadishu dichterbij Qoryoley gelegen is dan Baidabo.** Zelfs als u Qoryoley nooit zou verlaten hebben, is het niet aannemelijk dat u Baidabo als de dichtstbijzijnde stad vermeldt.

U verklaart **niet buiten Qoryoley geweest te zijn** (gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit komt allerm minst doorleefd over, aangezien u verklaarde dat u 1,5 tot 2 uur onderweg bent naar de landbouwgronden die u bewerkte. **Deze gronden zijn gelegen in Gale, verder van Qoryoley dan Hero Labad (gehoorverslag CGVS, p. 9), wat u zelf als het dorp benoemde dat het dichtste bij Qoryoley gelegen is (gehoorverslag CGVS, p. 5).** Het is dan ook merkwaardig dat u stelde nooit buiten Qoryoley geweest te zijn.

Gevraagd naar de verschillende clans in Qoryoley, verklaart u dat er onder meer de clans Garre en Jiddo woonachtig zijn (gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd welke clan de meerderheid uitmaakt, verklaart u dat onder meer Digil in de meerderheid zijn. Gevraagd naar de subclans van Digil, noemt u echter niet de clan Garre (informatie beschikbaar in uw administratief dossier). Verder verklaart u dat uw clan de enige minderheid en verachte clan is die u ooit gezien heeft, hoewel er andere minderheden zijn die allemaal gediscrimineerd worden. **Het is niet aannemelijk dat u wel weet dat de clan Garre in Qoryoley woonachtig is, maar dat u niet zou weten dat dit een subclan is van Digil. Het is evenmin aannemelijk dat u als lid van een minderheidsclan niemand van een andere minderheidsclan zou gezien hebben.**

U kan evenmin het verschil tussen de stammen die behoren tot de 'asal' (oorspronkelijke inwoners) en de 'farac' (nieuwe bewoners) duiden (gehoorverslag CGVS, p. 17). U meerdere malen de mogelijkheid gegeven om de betekenis van deze termen te verklaren, kan u evenmin zeggen of de clans Habr Gedir en Abgal altijd in Qoryoley gewoond hebben. U verklaart niet meer te weten of ze er al lang waren of niet (gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS zijn o.m. Habr Gedir en Abgal inwijkelingen ('farac') die sinds de jaren 1990 in de regio toekwamen (informatie beschikbaar in uw administratief dossier). **U verklaarde dat in Qoryoley clans als Garre, Jiddo, Habr Gedir en Abgal woonachtig zijn (gehoorverslag CGVS, p. 17), waardoor aangenomen kan worden dat u het verschil tussen beide groepen wel kent, te meer daar u zelf verklaart dat er in het verleden clanconflicten waren tussen bijv. Habr Gedir en Jiddo (gehoorverslag CGVS, p. 18).**

U verklaart dat uw broer gevisieerd werd door Al Shabaab omdat hij drugs zou verkopen (gehoorverslag CGVS, p. 27). U verklaart verder dat uw moeder hem zei thuis te blijven en niet naar buiten te gaan. Desondanks gaat uw broer naar het voetbalveld in de buurt van uw woning, waar hij gedood wordt door Al Shabaab. **Zeker in de Somalische context is de reactie van uw broer op de bedreigingen door Al Shabaab niet aannemelijk.** Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qoryoley gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Qoryoley heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 8 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (gehoorverslag CGVS, p. 28). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in

verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt geen documenten voor ter staving van uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een “Advies van het UNHCR” van 9 oktober 2009 ter ondersteuning van een toenmalige Somalische asielzaak.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 12 december 2016 een schending aan van schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker meent dat “de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten”, hetgeen volgens verzoeker bevestigd wordt in de rechtspraak van de Raad van State (RvS 173.899, 7 augustus 2007) en rechtsleer (Vereecke, V., *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoekers kennis over de rivier de Shabelle en de dorpen rondom zijn dorp Qoryoley ontoereikend is, verwijst verzoeker naar een advies van professor Abbink aan UNHCR waarin hij stelt “dat veel Somali’s gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen”, “dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel” en dat “wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan”. Verzoeker stelt voorts te hebben aangegeven dat de rivier naar de provincie vernoemd is en daarnaast duidelijk heeft aangegeven dat hij nooit zijn regio en dorp verlaten heeft. Bovendien slaagde hij er wel in verschillende dorpen te noemen die rondom zijn dorp liggen. Verzoeker herhaalt te hebben verteld “over de (kleur van de) bruggen, over de districten, over de gebouwen, de kleine wegen, de cinema, de moskeeën, de overheidsgebouwen, het politiekantoor, het ziekenhuis, het Hormud bedrijf,...”, “waar zij water haalde en hoe zij van haar huis tot aan de waterkranen geraakte”, “over de seizoenen”, “over de boerderij van haar familie, alsook op een correcte manier oer het zaaien en oogsten informatie verschaft” en “over de overstromingen van de rivier”. Verzoekster benadrukt daarnaast ook dat ze haar clan perfect kon aangeven, alsook de meerderheidsclans en de andere clans die aanwezig zijn in Qoryoley.

In hoofddeorde wordt gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt.

Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is

de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 1 januari 1995 geboren te zijn in Mogadishu, Somalië, maar op zeer jonge leeftijd te zijn verhuisd naar Qoryole, Lower Shabelle, Somalië en aldaar te hebben gewoond tot zijn vlucht op 9 maart 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is in Somalië en twintig jaar in Qoryole heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Zo werd verzoeker gehoord door het CGVS en werden er zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst bleek verzoeker onaannemelijk onwetend over zijn geografische omgeving. Zo kan worden vastgesteld dat verzoeker de rivier die langs de stad Qoryoley stroomt niet bij naam kent. Gevraagd naar de naam van deze rivier, antwoordde verzoeker immers "*Het heet Qoryoley (...) Ik hoorde dat het Qoryoley genoemd werd, het wordt de rivier van Lower Shabelle genoemd.*" (gehoorverslag van het CGVS van 8 november 2016 (hierna: CGVS-verslag), p. 6).

Nogmaals gevraagd, antwoordde verzoeker "*Ik weet geen andere naam meer, de enige naam die ik herinner is de Lower Shabelle-Qoryoley.*" (CGVS-verslag, p. 7). Gevraagd of verzoeker een andere Shabelle kende, verklaarde verzoeker "*Er is een Middle Shabelle en een Lower Shabelle, neem ik aan. Ik weet het niet.*" (CGVS-verslag, p. 7) en verder "*Ik hoorde dat Middle Shabelle een stad is*" (CGVS-verslag, p. 7). Voorts verklaarde verzoeker Lower Shabelle enkel te kennen als rivier (CGVS-verslag, p. 7), terwijl Qoryole, verzoekers stad, gelegen is in de provincie Lower Shabelle. Dat verzoeker de naam

van de rivier die langs zijn stad Qoryoley stroomt, niet kent, noch kan aangeven dat Lower en Middle Shabelle provincies zijn, doet afbreuk aan zijn beweerde herkomst uit de regio, en bij uitbreiding Somalië, nu het redelijk is te veronderstellen dat verzoeker deze basiselementen kent indien hij werkelijk afkomstig is uit Qoryoley, Somalië.

2.6. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoekers asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoekers asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is het van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoekers asielzaak. Temeer gezien verzoeker niet enkel ondervraagd werd over "*(kleine) dorpjes uit hun omgeving*", zoals het advies aanklaagt, maar ook over zijn visueel waarneembare omgeving zoals een beschrijving van zijn stad en de weg van zijn huis naar de rivier. Verzoeker kreeg voorts de kans om alle nuttige zaken aan te brengen die hij wilde.

2.7. In het verzoekschrift wordt nog de nadruk gelegd op de informatie die verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS wel heeft kunnen aanbrengen over Qoryoley. Wat betreft verzoekers beperkte kennis dient te worden vastgesteld dat deze geenszins volstaat om zijn voorgehouden recente afkomst uit Qoryoley aannemelijk te maken. Dergelijke elementaire gegevens kunnen immers makkelijk worden opgezocht en ingestudeerd. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing dienen te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongelooftwaardigheid van verzoekers nationaliteit en herkomst aan te tonen.

Bovendien is het opmerkelijk dat verzoeker, die verklaarde nooit naar school te zijn geweest behalve naar de Koranschool (CGVS-verslag, p. 13) en niet te kunnen schrijven (CGVS-verslag, p. 29), meteen een plan van zijn stad begint te tekenen wanneer hem gevraagd wordt een beschrijving te geven van Qoryoley (CGVS-verslag, p. 6). Het is immers niet aannemelijk dat een geheel ongeletterde persoon die geen ervaring heeft met het tekenen van plannen, erin slaagt een grondplan van zijn stad te tekenen en aan de hand daarvan zijn stad kan beschrijven. Verzoekers kennis over Qoryoley komt dan ook ingestudeerd over en bovendien toont verzoeker hiermee zelf aan dat zijn analfabetisme niet kan aangenomen worden.

2.8. Dit blijkt tevens uit verzoekers verklaring dat Baydhabo de dichtstbijzijnde stad bij Qoryoley is (CGVS-verslag, p. 5), terwijl deze stad op 176 kilometer van Qoryoley ligt en een aantal andere steden, waaronder de hoofdstad Mogadishu, beduidend dichterbij gelegen zijn (zie informatie in het administratief dossier). Zelfs indien verzoeker nooit buiten Qoryoley is geweest (CGVS-verslag, p. 5), kan dit niet verschonen dat hij een stad die 176 kilometer van Qoryoley verwijderd ligt, aanduidt als dichtstbijzijnde stad, nu het redelijk is te veronderstellen dat er in verzoekers stad over naburige steden wordt gepraat en verzoeker hierover derhalve op de hoogte zou moeten zijn. Bovendien dient te worden opgemerkt dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers bewering dat hij Qoryoley nooit verlaten heeft, nu hij zelf verklaarde dat het 1,5 tot 2 uur duurt om met de ezelkar van zijn huis naar zijn landbouwgronden te gaan en dat zijn boerderij in Gale gelegen is (CGVS-verslag, p. 9) en verzoeker klaarblijkelijk wel al buiten zijn dorp is geweest.

2.9. Ook verzoekers gebrekkige clankennis doet afbreuk aan zijn beweerde herkomst. Zo wist verzoeker niet dat de Garre clan een subclan van de Digil is, terwijl hij wel kon aangeven dat de Garre woonachtig zijn in Qoryoley (CGVS-verslag, p. 17). Ook is verzoeker niet bekend met de termen '*asal*' en '*farac*' ("*Asal is een naam (...) Als je wilt zeggen dat iemand zeer mooi is, zeg je, je bent asal, wat betekent dat je mooi bent (...) Farac is onderverdelingen (...) Een is 'farac', wat betekent 'tussen'.* Zoals u die tussen ons bent (tolk tussen PO en AZ)" (CGVS-verslag, p. 17)), wat respectievelijk 'oorspronkelijke inwoner' en 'nieuwkomer' betekent (zie informatie in het administratief dossier). Niet alleen kent verzoeker deze benamingen niet, hij is ook niet in staat aan te duiden welke clans oorspronkelijk in Lower Shabelle woonden en welke recenter in de regio arriveerden (CGVS-verslag, p. 17-18). De asal stammen van de Lower Shabelle regio omvatten de Biyamal (Dir), Digil (Rahanweyn), 12 Koofi (Benadir) en Wacdeaan (Hawiye) subclans, terwijl de Habar Gedir, Abdal, Murursade en

Hawadle gezien worden als farac (zie informatie in het administratief dossier). Verzoeker komt echter niet verder dan *"Ik weet het niet meer of ze er lang waren of niet. Het zijn mengelingen van meerdere clans in Qoryoley. Wat ik zeker weet, is dat Digil de meerderheid is in Qoryoley. Dat is wat ik hoorde."* (CGVS-verslag, p. 17). Van verzoeker, die twintig jaar in Qoryoley woonde, kan echter redelijkerwijs verwacht worden dat hij kan aanduiden welke clans oorspronkelijk in de regio woonden en welke ingeweken zijn, nu de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. Er dient te worden opgemerkt dat niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis heeft van alle clanstructuren en alle clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen kent, maar wel kan verwacht worden dat een Somali zijn eigen clanstructuur en die van de clans van zijn woonplaats grondig kan toelichten niet dit onvermijdelijk kan blijken uit de dagelijkse omgang. Verzoeker toont dan ook niet aan bekend aan met de traditionele Somalische gemeenschap, noch met zijn dorp omgeving en de bewoners.

2.10. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond in Qoryoley. De door hem aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in Qoryoley, Somalië, hebben dan ook geen enkele grond.

2.11. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.13. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.14. Gelet dat verzoekende partij noch de door haar beweerde herkomst uit de stad Qoryoley, provincie Lower Shabelle, Somalië, noch haar Somalische nationaliteit aantoont, laat staan uit een gebied waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.15. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, afkomst niet volstaan.

Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt.

2.16. Het komt de Raad immers niet toe om over het land van herkomst of de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoeker op

dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land en regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.17. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.18. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.19. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juni tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK